

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 71Ek/2156/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120454802
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120454802.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. XX/XX, XXX XX F., zastúpeného: Mgr. Martin Jankovič, advokát so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, IČO: 42 312 230 proti povinnému: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. XXX, XXX XX S., o vymoženie 16 145,11 eura s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31. 12. 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31. 12. 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31. 12. 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17.12.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 16 145,11 eura s príslušenstvom na základe exekučného titulu - 1/ rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 07.11.2018, č. k. 10C/150/2015-221, ktorý sa stal vykonateľným dňa 08.05.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.03.2020, č. k. 16Co/78/2019-321, ktorý sa stal vykonateľným dňa 04.05.2020; 2/ uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.07.2020, č. k. 10C/150/2015-357, ktoré sa stalo vykonateľným dňa 11.08.2020.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31. 12. 2020 súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol v časti trov exekúcie oprávneného za zastúpenie advokátom vo výške 49,80 eura, keď dospel k záveru, že sú uplatnené v rozpore s ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o tarifnej odmene, keď za základ pre výpočet odmeny bola vzatá nie len istina pohľadávky, ale aj jej príslušenstvo.

3. Proti uzneseniu podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „V tomto prípade možno vychádzať z dvoch možných eventualít, ako bude oprávnený postupovať pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie v prípade dosiahnutia pre neho priaznivého rozhodnutia súdu ako exekučného titulu na plnenie. Za prvé mohol oprávnený uplatniť samostatným návrhom na vykonanie exekúcie len istinu a samostatným návrhom na vykonanie exekúcie len trovy konania, ktoré mu boli priznané dvoma samostatnými exekučnými titulmi. V tomto prípade by oprávnený za základ pre výpočet tarifnej odmeny za jeden úkony právnej služby považoval buď sumu 16 145,11 € alebo len sumu 5 270,63 €. Za druhé by postupoval ako v tomto prípade a jedným podaným návrhom na vykonanie exekúcie by uplatnil tak istinu, úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky a taktiež aj trovy konania vzniknuté mu v nachádzacom pôvodnom súdnom konaní samostatným exekučným titulom. V prvom prípade by oprávneného zaťažovala dvakrát poplatková povinnosť za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 €, avšak pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby by vychádzal

jednak zo základu 16 145,11 € pri prvom podanom návrhu na vykonanie exekúcie a taktiež neskôr aj zo sumy 5 270,63 € pri druhom podanom návrhu na vykonanie exekúcie. V takomto prípade by dokonca dosiahol oveľa vyššiu sumu trov právneho zastúpenia v exekúcii, nakoľko by si pri oboch podaných návrhoch uplatňoval dvakrát odmenu za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a taktiež by si uplatnil aj sumu vyššiu za jeden úkon právnej služby, nakoľko v prípade vymáhania celkovej sumy 21 415,74 € je výška odmeny za jeden úkon právnej služby v exekúcii 185,07 €, avšak v prípade samotného vymáhania sumy 16 145,11 € je to odmena za takýto úkon právnej služby vo výške 160,17 € a v prípade samostatného vymáhania sumy 5 270,63 € je to odmena za takýto úkon právnej služby vo výške 90,47 €, teda summa summarum : 250,64 €, čo je o 65,57 € viac ako suma 185,07 € uplatnená oprávneným v predmetnej exekučnej veci, aj to len za jeden úkon právnej služby. Oprávnený má za to, že si dôvodne uplatnil celkovú odmenu vo výške 391,38 € titulom vzniknutých trov právneho zastúpenia v exekúcii, keď pri výpočte jedného úkonu právnej služby vychádzal zo všetkých peňažných súm uvádzaných v exekučných tituloch, a to tak zo sumy 16 145,11 € ako aj zo sumy 5 270,63 €. Ak by totižto súd mal za to, že takýmto výpočtom postupoval nesprávne, v podstate by ho nútil rozdrobovať súdom priznané peňažné nároky z toho istého súdneho konania viacerými podanými návrhmi na vykonanie exekúcie, čo by bolo jednak v rozpore so samotným účelom exekučného konania, hospodárnosťou tohto konania ako aj oprávnených záujmov samotného povinného, nakoľko takýmto spôsobom ušetril povinného pred vyššími vzniknutými trovami konania v exekučnej veci. Nad rámec vyššie uvedenej argumentácie oprávnený poukazuje na ďalšie rozhodnutia vrcholných súdov súdnej sústavy v SR a v ČR, z ktorých naopak vyplýva iný zaver, ako záver prezentovaný v uznesení vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu napádaného touto sťažnosťou, a to jest, že do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby je nutné zarátavať aj príslušenstvo pohľadávky. O tom, že do základu pre výpočet odmeny advokáta je potrebné okrem istiny započítavať aj príslušenstvo k tejto istine v podobe úrokov z omeškania poukazujem na nasledovné právne závery : V prvom rade poukazujem na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2004, sp.zn. 1 M Cdo 1/2004, R 34/2005, ktorého právna veta znie nasledovne : „Procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“ podľa ustanovenia § 142 ods. 3 OSP, ale za „čiastočný úspech“ v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 OSP.“ K uvedenému dodávam, že už súdna prax (napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 116/1967) vyložila, ako treba chápať úspech žalobcu, ak predmetom konania boli viaceré samostatné nároky. Bol vyslovený právny názor, ktorého závery nie je dôvod spochybňovať ani v súčasnosti, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný (pomerované výrokom rozhodnutia a žalobného petitu). Vyššie uvedený právny záver má ten význam, že každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehladaný. V tejto súvislosti poukazujem aj na Uznesenie Vrchného soudu v Olomouci zo dňa 26.07.2006, sp.zn. 7 Cmo 507/2005. ... S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti tak tunajší súd pri vyčíslívaní trov konania v exekúcii vzniknutých oprávnenému vychádzal jednak z nesprávneho právneho posúdenia veci, v rozpore s obsahom spisov a taktiež postupoval takým spôsobom, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadam Okresný súd Banská Bystrica, aby v predmetnej exekučnej veci zrušil v celom rozsahu uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31.12.2020 vyhotovené vyšším súdnym úradníkom a vo veci vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe oprávneným podaného správneho návrhu na vykonanie exekúcie.“

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

6. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

7. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti oprávneného.

8. Súd dospel k záveru, že ak sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie vymáha istina spoločne s príslušenstvom, tak za tarifnú hodnotu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky možno považovať len istinu a nie aj hodnotu príslušenstva pohľadávky, ako vyplýva priamo zo znenia uvedeného ustanovenia, na ktoré odkazuje § 199e Exekučného poriadku. Ako vyplýva zo znenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, za príslušenstvo pohľadávky sa považujú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky upravuje tarifnú odmenu len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“. Uvedený záver súdu podporuje tak právna veda (pozri: Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, C.H.BECK 2015, str. 62), ale aj rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (pozri napr.: uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8ECdo 238/2014 zo dňa 28. 04. 2015, sp. zn. 3 Oboer 134/2015 zo dňa 09. 05. 2016). Z uvedených dôvodov sa súd nestotožňuje s názorom oprávneného prezentovaným v sťažnosti.

9. K poukazu oprávneného na rozhodovaciu prax iných súdnych autorít súd uvádza, že ide o poukaz nenáležitý vzhľadom na skutočnosť, že nejde o ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít. Ním prezentované rozhodnutie najvyššieho súdu vychádza z iného skutkového stavu veci a týka sa základného konania a posudzovania čiastočného neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky na pomer úspechu a neúspechu v konaní. Súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočnosti, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 ústavy je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď, reagoval na uvedenú problematiku zákonom predvídaným spôsobom. Na prvom zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 21. 10. 2017 bol pomerom hlasov 11 ku 1 prijatý záver, že tarifná odmena advokáta sa bude priznávať len z istiny a zmluvnej pokuty, ak si ju oprávnený uplatní a že do základu pre výpočet sa nezahrnie príslušenstvo pohľadávky. Nakoľko grémium podľa § 15 ods. 3 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. prijalo stanovisko k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov v uvedenej otázke, súd vytvára práve jeho rešpektovaním stav právnej istoty. O jeho rešpektovaní svedčia napríklad aj uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica: sp.zn. 21Ek/69/2017 zo dňa 25. 07. 2018, sp. zn. 31 Ek/959/2018 zo dňa 24. 08. 2018, sp. zn. 5Ek/77/2017 zo dňa 22. 08. 2018, sp. zn. 54Ek/261/2018 zo dňa 09. 07. 2018, sp. zn. 43Ek/11/2017 zo dňa 31. 10. 2017, sp. zn. 47Ek/28/2017 zo dňa 30. 10. 2017, sp. zn. 48Ek/72/2017 zo dňa 26. 10. 2017, sp. zn. 27Ek/71/2017 zo dňa 29. 09. 2017, sp. zn. 59Ek/202/2017 zo dňa 14. 02. 2018, sp. zn. 59Ek/88/2017 zo dňa 24. 11. 2017, sp. zn. 6Ek/1228/2018 zo dňa 13. 11. 2018. K uzneseniam na ktoré poukazuje oprávnený súd uvádza, že tieto sú výsledkom individuálnej rozhodovacej právomoci konkrétnych dvoch sudkýň (z celkovo 9 sudcov Okresného súdu Banská Bystrica vybavujúcich v súčasnosti agendu Ek), s ktorými sa nestotožňuje.

10. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2156/2020 zo dňa 31. 12. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že za tarifnú hodnotu pre výpočet odmeny advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa v prípade podania návrhu na vykonanie exekúcie na vymáhanie istiny pohľadávky a úrokov z omeškania sa považuje výška pohľadávky bez jej príslušenstva (splatného do budúca), a preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) v spojení s § 53 ods. 4 je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného.

11. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§